

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2023 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęła zawierająca braki formalne (brak podpisu) skarga aplikanta radcowskiego A. S. (1) (dalej Skarżący) na działania i zachowania radcy prawnego A. S. (2). Skarżący w swoim piśmie wskazywał, iż w jego ocenie doszło do licznych naruszeń zasad etyki przez radcę prawnego A. S. (3) na tle zawartej ze Skarżącym w dniu 4 kwietnia 2022r. umowy o współpracy. Naruszenia miały dotyczyć m.in. art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. art. 12 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radców Prawnych oraz w zw. z art. 6, art. 7 ust. 2 i 3 oraz art. 43 ust. 1 Kodeksu Etyki Radców Prawnych (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Rady Prawnego) a także art. 22 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 Kodeksu Etyki Rady Prawnego, (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Rady Prawnego).

Skarżący dopatrywał się deliktów dyscyplinarnych m.in. w następujących działaniach i zachowaniach radcy prawnego A. S. (3):

- zawarciu przez Skarżącego i r.pr. A. S. (3) umowy zlecenia w dniu 4 kwietnia 2022r. gdzie r.pr. A. S. (3) zobowiązał się do świadczenia pomocy prawnej na rzecz klientów innego podmiotu gospodarczego i przez swoje postępowanie utracił niezależność jako radca prawny, a co najmniej swoją niezależność w ten sposób znacznie ograniczył;
- nie zawieraniu przez r.pr. A. S. (3) umów (w żadnej formie) o świadczenie pomocy prawnej z klientami, od których przyjmował pełnomocnictwa do zastępowania ich przed sądami, a ostatecznie w trakcie postępowań sądowych wypowiedział klientom pełnomocnictwa procesowe;
- w wypowiedzeniu pełnomocnictwa procesowego m.in. klientowi R. U. w sprawie (...) przed Sądem Najwyższym, czym naraził klienta na negatywne skutki pozostawiając go bez pełnomocnika i narażając na dodatkowe koszty zlecenia sprawy innemu pełnomocnikowi;
- w powierzeniu aplikantce radcowskiej K. A. (na ostatnią chwilę, tj. w dniu upływu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej) sporządzenie skargi kasacyjnej, nie sprawdzenie merytorycznie sporządzonej skargi kasacyjnej, w tym uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a następnie bezkrytycznie podpisał sporządzoną przez aplikantkę radcowską skargę kasacyjną i zlecił wysłanie skargi kasacyjnej do sądu za pośrednictwem podmiotu nieprofesjonalnego (tj. zawiadamiającego);
- w niewywiązaniu się z zawartej umowy zlecenia w dniu 4 kwietnia 2022r. tj. poprzez nienależyte wykonywanie swoich obowiązków i nie rozliczeniu za niewykonaną świadczoną pomoc prawną po rozwiązaniu umowy.

Zarządzeniem z dnia 21 czerwca 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. radca prawny E. G. wezwała Skarżącego do uzupełnienia Skargi poprzez jej podpisanie.

Kolejnym Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. zarządziła włączenie do akt postępowania dokumentów z akt sprawy RD 107/22 w postaci:

- protokołu przesłuchania świadka (k. 19 – 21),
- protokołu przesłuchania skarżącego (k. 28 – 30),
- umowy o współpracy (k. 35 – 36).

W dniu 17 lipca 2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. r.pr. E. G. wydała Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w odniesieniu do części zarzutów Skarżącego tj:

- w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że radca prawny A. S. (3) w okresie od 4 kwietnia 2022 roku do 30 września 2022 roku w ramach zawartej umowy zlecenia, w której zobowiązał się do świadczenia pomocy prawnej na rzecz klientów innego podmiotu gospodarczego, powierzył przygotowanie skargi kasacyjnej aplikantowi radcowskiemu w ostatnim dniu terminu a następnie podpisał skargę kasacyjną bez sprawdzenia i nie wywiązał się z zawartej umowy zlecenia z dnia 4 kwietnia 2022r. tj. nienależycie wykonał swoje obowiązki oraz nie rozliczył się za niewykonaną świadczoną pomoc prawną.

Od powyższego Postanowienia pismem z dnia 31 lipca 2023 r. (data wpływu 02 sierpnia 2023 r.) odwołał się Skarżący zarzucając rzeczonemu postanowieniu naruszenia polegające w istocie na bezprawnym zaniechaniu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadzenia wszechstronnego postępowania dowodowego i tym samym przyjęcie że nie zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez r.pr. A. S. (3).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie Skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd pragnie zaznaczyć, że odmowa wszczęcia dochodzenia dotyczyła jedynie części zarzutów sformułowanych przez Skarżącego w jego piśmie z dnia 19 czerwca 2023 r. sprowadzających się do realizacji umowy zawartej przez Skarżącego i r.pr. A. S. (3) w okresie od 4 kwietnia 2022 r. do 30 września 2022 r. w ramach, której świadczona miała być pomoc prawna w postaci w postaci przygotowania skargi kasacyjnej a po jej zakończeniu braku właściwego rozliczenia pomiędzy stronami umowy.

Stan faktyczny w tym zakresie został ustalony m.in. zgodnie z wnioskiem samego Skarżącego tj. poprzez przeprowadzenie dowodu z akt postępowania RD 107/22.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. nie dostrzegł błędów Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w zaskarżonym Postanowieniu.

Fakt zlecenia przez r.pr. A. S. (3) przygotowania projektu skargi kasacyjnej aplikantowi radcowskiemu, który to projekt jest następnie weryfikowany przez zlecającego nie stanowi naruszenia sam w sobie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. art. 12 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radców Prawnych oraz w zw. z art. 6, art. 7 ust. 2 i 3 oraz art. 43 ust. 1 Kodeksu Etyki Radców Prawnych (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego) lub art. 22 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Inne postrzeganie takiej sytuacji mogłoby doprowadzić do absurdalnego i nie dającego się obronić zarówno na płaszczyźnie logicznej jak i formalnej wniosku iż jakiegokolwiek powierzenie aplikantowi radcowskiemu np. sporządzenia projektu pisma procesowego lub projektu opinii prawnej w ramach pomocy prawnej świadczonej przez zlecającego radcę prawnego stanowiłoby delikt dyscyplinarny.

Odnosząc się zaś do kwestii niejako jakości ewentualnej skargi kasacyjnej i możliwości upatrywania przewinienia dyscyplinarnego w niskiej jakości tejże skargi, mogłoby być poczynione np. w sytuacji zawiadomienia Okręgowej Izby Dyscyplinarnej (...) W. przez Sąd Najwyższy w sytuacji opisanej w art. 398⁶ § 4 Kodeksu Postępowania Cywilnego lub w przypadku niedotrzymania terminu do wniesienia takiej skargi do Sądu Najwyższego co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Podobnie się ma sytuacja z kwestią rozliczeń pomiędzy stronami umowy o pomoc prawną. Sama kwestia braku ewentualnego rozliczenia się radcy prawnego ze swoim klientem nie jest automatycznie deliktem dyscyplinarnym zwłaszcza w sytuacji gdy zakres działań jak i kwestia rozliczeń jest sporna między stronami. Rzecznik Dyscyplinarny ani tym bardziej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie są organami powołanymi do rozstrzygania sporów cywilnych.

Zdaniem tut. Sądu dopiero ewentualny brak realizacji wyroku sądu powszechnego przez radcę prawnego mógłby stanowić delikt dyscyplinarny.

Mając na uwadze całokształt okoliczności faktycznych oraz powyższe motywy, zażalenie Skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W odniesieniu do kosztów niniejszego postępowania odwoławczego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.